

Beslut vid regeringssammanträde den 13 mars 2014

Sammanfattning

En särskild utredare ska utreda och föreslå hur stöd och krav avseende arbetslösa personer som tar emot ekonomiskt bistånd kan utvecklas.

Utredaren ska

- kartlägga och analysera vilka krav socialtjänsten ställer på den som söker ekonomiskt bistånd att stå till arbetsmarknadens förfogande och att vara aktivt arbetssökande,
- kartlägga och analysera hur socialtjänsten följer upp och kontrollerar att den som söker ekonomiskt bistånd uppfyller kraven att stå till arbetsmarknadens förfogande och att vara aktivt arbetssökande,
- vid behov lämna författningsförslag som tydliggör kraven på att stå till arbetsmarknadens förfogande och vara aktivt arbetssökande samt möjliggör för socialtjänsten att kunna ställa liknande krav på den som ansöker om ekonomiskt bistånd som den som får arbetslöshetsersättning,
- vid behov lämna författningsförslag som gör det möjligt för socialtjänsten att vid bedömning av rätten till ekonomiskt bistånd ta del av relevanta uppgifter i t.ex. den aktivitetsrapport som arbetssökande ska lämna in till Arbetsförmedlingen,
- analysera konsekvenserna av författningsförslagen och därutöver föreslå hur socialtjänsten på ett effektivt sätt bör kunna ta del av uppgifterna, samt

- med utgångspunkt i Arbetsförmedlingens uppdrag att bryta och förhindra långvarig arbetslöshet, kartlägga och analysera vilka stöd och insatser som Arbetsförmedlingen erbjuder personer som inte har arbetslöshetsersättning, aktivitetsstöd, utvecklingsersättning eller etablerings-ersättning.

Uppdraget ska redovisas senast den 15 april 2015.

Bakgrund

Mottagare av ekonomiskt bistånd

Under år 2012 mottog cirka 270 000 personer, 18 år och äldre, ekonomiskt bistånd vid ett eller flera tillfällen (Socialstyrelsen 2013). Orsakerna till behovet av ekonomiskt bistånd varierar och behovet påverkas av ett flertal olika faktorer, såsom konjunkturläget och tillgången på arbete, utformningen av trygghetssystemen, befolkningsförändringar samt inkomst- och kostnadsutvecklingen. En av de viktigaste faktorer som påverkar behovet av ekonomiskt bistånd är situationen på arbetsmarknaden. Cirka 46 procent av biståndsmottagarna mottog ekonomiskt bistånd under 2012 på grund av arbetslöshet. Dessa personer saknar helt eller delvis annan ersättning vid arbetslöshet.

Av samtliga biståndstagare är en fjärdedel unga vuxna i åldern 18–24 år. Cirka 60 procent av dessa ungas biståndstagande bedöms bero på arbetslöshet och avsaknad av eller otillräcklig arbetslöshetsersättning. En viktig orsak till att många unga vuxna tar emot ekonomiskt bistånd är att de inte har haft ett arbete under tillräckligt lång tid för att ha kvalificerat sig till arbetslöshetsersättning. Detta gäller i hög grad också för många utrikes födda bidragstagare. En viktig orsak till att många utrikes födda tar emot ekonomiskt bistånd är att många är nyanlända och därför inte hunnit etablera sig på arbetsmarknaden.

Varaktigheten i biståndstagandet varierar bland biståndstagarna. Bland unga vuxna är det en lägre andel som tar emot bistånd under en lång tid än bland de biståndsmottagare som är äldre. Cirka 30 procent av de unga biståndsmottagarna i åldern

18–24 år hade under år 2012 långvarigt ekonomiskt bistånd, dvs. de tog emot bistånd under tio eller fler månader under året. Motsvarande för biståndsmottagare som är 25 år eller äldre är 43 procent.

Förutsättningar för rätt till ekonomiskt bistånd

Det ekonomiska biståndets roll är att fungera som ett yttersta skyddsnät för människor som har tillfälliga försörjningssvårigheter. Enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), förkortad SoL, är det endast den som inte själv kan tillgodose sina behov eller kan få dem tillgodosedda på annat sätt som har rätt till bistånd för sin försörjning och för sin livsföring i övrigt. Ett övergripande mål för socialtjänsten är att främja människors aktiva deltagande i samhällslivet och inrikta insatserna på att frigöra och utveckla den enskildes resurser. Socialtjänsten ska bygga på frivillighet och samförstånd men det innebär inte att den ska vara kravlös.

Av Socialstyrelsens handbok Ekonomiskt bistånd (Socialstyrelsen, 2013) framgår att om den enskilde är arbetslös, bör socialnämnden i regel kunna kräva att han eller hon står till arbetsmarknadens förfogande på heltid och är villig att ta anvisat arbete. Kravet gäller i första hand heltidsarbete, om sådant finns att få. Den enskilde måste emellertid söka och ta varje lämpligt arbete, således även deltidsarbete. För en biståndssökande som arbetar deltid kan krav ställas på heltidsarbete, om det är möjligt att få.

Socialtjänsten har också rätt att kräva att den enskilde deltar i till exempel:

- arbetsmarknadsutbildning
- arbetspraktik
- praktik eller annan kompetenshöjande verksamhet enligt 4 kap. 4 § SoL eller inom ramen för något av Arbetsförmedlingens arbetsmarknadspolitiska program
- arbetsrehabiliterande åtgärder eller
- arbetssökarverksamhet (prop. 1996/97:124, s. 76).

Den som är arbetssökande och ansluten till en arbetslöshetskassa ska i första hand söka sin försörjning genom ersättning

från arbetslöshetsförsäkringen. Kraven på den arbetslöse är reglerade i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, förkortad ALF, om den arbetslöse är ansluten till en arbetslöshetskassa. Dessa krav motsvarar oftast den praxis som kommit att gälla också för arbetslösa biståndssökande.

Av Socialstyrelsens handbok framgår vidare att en person som vägrat ta anvisat lämpligt arbete och därför inte heller får någon ersättning från arbetslöshetsförsäkringen i regel inte har rätt till ekonomiskt bistånd enligt 4 kap. 1 § SoL. Arbetsförmedlingens bedömning av om ett arbete eller någon annan insats är lämplig för den enskilde är dock enbart en vägledning för socialtjänsten när den ska besluta om ekonomiskt bistånd ska betalas ut eller inte. Socialtjänsten är alltid skyldig att göra en individuell bedömning som ska utgå från den enskildes förutsättningar att klara ett visst arbete, vilket regeringen också har understrukit (se prop. 1996/97:124 s.75).

Socialnämnden har också rätt (4 kap. 4 § SoL) att kräva att den som får ekonomiskt bistånd under en viss tid ska delta i av nämnden anvisad praktik eller annan kompetenshöjande verksamhet om den enskilde inte har kunnat erbjudas någon lämplig arbetsmarknadspolitisk åtgärd.

Bestämmelsen i 4 kap. 5 § SoL ger socialnämnden rätt att besluta om att vägra fortsatt försörjningsstöd eller sätta ned stödet om den enskilde utan godtagbart skäl avböjer att delta i eller uteblir från sådan verksamhet som anges i 4 kap. 4 § SoL. Först måste dock nämnden överväga om de skäl den enskilde uppger kan anses godtagbara. Godtagbara skäl för att inte vilja delta kan t.ex. vara att den föreslagna verksamheten på något sätt är olämplig med hänsyn till den enskildes personliga förutsättningar. Att en sådan situation uppstår bör dock höra till undantagen eftersom praktiken eller den kompetenshöjande verksamheten ska ingå som ett led i en längre syftande plan som den enskilde antas medverka till (prop. 1996/97:124 s.173).

Godtagbara skäl för att utebli från verksamheten kan t.ex. vara sjukdom hos den enskilde eller hos hemmavarande barn, besök hos Arbetsförmedlingen, studievägledare eller dylikt.

*Krav på och uppföljning av arbetslösa med
arbetslöshetsersättning, aktivitetsstöd eller
utvecklingsersättning*

Den 1 september 2013 infördes förändringar av åtgärdsreglerna i arbetslöshetsförsäkringen, i form av fler åtgärdsgrunder men mildare åtgärder. Samtidigt infördes ett krav på att arbetsökande ska lämna in aktivitetsrapporter i syfte att underlätta uppföljning av jobbsökandet (prop. 2012/13:12). Förändringarna är ett led i regeringens arbete för att stärka och tydliggöra arbetslinjen och öka utflödet till arbete genom ökad sökaktivitet. Alla som kan och vill arbeta ska göra det. Den som behöver stöd för att hitta ett arbete ska få det samtidigt som det ska ställas krav på att personen ska försöka få en egen försörjning. Syftet är att de nya åtgärdsreglerna ska skapa ett tydligare samband mellan de handlingar som inte stämmer överens med villkoren i arbetslöshetsförsäkringen och beslut om åtgärd. Dessutom klargörs att det är den enskilde själv som är ytterst ansvarig för att lösa sin arbetslöshetssituation genom att aktivt söka lämpliga arbeten. De nya åtgärdsreglerna bedöms förbättra arbetsmarknadens funktionssätt. Ökad sökaktivitet förväntas leda till kortare tid i arbetslöshet och därmed till att kostnaderna för arbetslöshetsförsäkringen sjunker på sikt.

De genomförda regelförändringarna gäller bland annat de åtgärder som arbetslöshetskassorna kan besluta om när en arbetsökande missköter sitt arbetssökande, förlänger tiden i arbetslöshet eller orsakar sin arbetslöshet. Kravet på att aktivt söka arbete har betonats genom att underlåtenhet att söka arbete numera är grund för åtgärd. Förändringarna innebär också att arbetslösa minst en gång i månaden ska lämna en aktivitetsrapport till Arbetsförmedlingen. Aktivitetsrapporten syftar bland annat till att underlätta uppföljningen av vad den arbetslöse gör för att ta sig ur arbetslösheten. I det fall Arbetsförmedlingen anser att det finns skäl att anta att en arbetssökande, som får eller begär arbetslöshetsersättning, inte uppfyller villkoren för rätt till ersättning ska Arbetsförmedlingen underätta arbetslöshetskassan om detta. Det är sedan arbetslöshetskassan som ska utreda och besluta om eventuell åtgärd i enlig-

het med åtgärdsreglerna. I Arbetsförmedlingens föreskrift om aktivitetsrapporten (AFFS 2013:2 2 §) anges med vilket intervall övriga arbetslösa ska lämna aktivitetsrapport.

Regeringen avser också att införa liknande åtgärdsregler i aktivitetsstödet och utvecklingsersättningen. Det innebär att de regler som trädde i kraft för arbetslöshetsförsäkringen den 1 september 2013 också i huvudsak ska gälla för dem som deltar i arbetsmarknadspolitiska program och får aktivitetsstöd eller utvecklingsersättning. Förslagen syftar även till att säkra att åtgärder som aktualiserats inom arbetslöshetsförsäkringen får effekt även om den arbetslöse under åtgärdstiden övergår till att delta i ett arbetsmarknadspolitiskt program eller omvänt. Förslag om nya åtgärdsregler inom aktivitetsstödet och utvecklingsersättning remitterades under hösten 2013. Regeländringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2015.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att många personer som tar emot ekonomiskt bistånd gör det på grund av arbetslöshet och avsaknad av rätt till eller otillräcklig ersättning från bland annat arbetslöshetsförsäkringen. Arbetslösa personer med ekonomiskt bistånd har således kontakt med både socialtjänsten och Arbetsförmedlingen.

Behov av utredning

I budgetpropositionen för 2013 (prop. 2013:1, UO 9) aviserades att det finns ett behov av reformer för att tydliggöra de krav som gäller för alla som får arbetsmarknadsrelaterade ersättningar eller ekonomiskt bistånd samt att uppföljningsåtgärderna i de olika regelverken, där så är möjligt, bör vara likartade. I budgetpropositionen för 2014 (prop. 2014:1, UO 9) aviserades en utredning för att se över socialnämndernas möjligheter att på ett bättre och tydligare sätt kunna ställa krav på att biståndsmottagare med arbetsförmåga aktivt söker arbete och deltar i aktiviteter som syftar till att stärka förmågan till egen försörjning.

En särskild utredare ska därför föreslå hur stöd till och krav på arbetslösa personer som tar emot ekonomiskt bistånd kan utvecklas. Utgångspunkt för uppdraget är att det i så stor ut-

sträckning som möjligt ska gälla samma krav och uppföljning för samtliga arbetslösa, oavsett försörjning vid arbetslöshet. Det övergripande målet med uppdraget är att fler personer som tar emot ekonomiskt bistånd ska uppnå bättre förutsättningar för att bli självförsörjande.

Tydligare krav och förbättrad uppföljning av arbetslösa personer

Hur tillämpas kravet på att stå till arbetsmarknadens förfogande och vara aktivt arbetssökande inom socialtjänsten och på vilket sätt kan detta krav förtydligas och likställas med det krav som gäller för arbetssökande med ersättning från arbetslöshetsförsäkringen?

Såväl socialtjänsten som Arbetsförmedlingen har som uppgift att ge stöd och hjälp till personer som är arbetslösa och som tar emot ekonomiskt bistånd. Socialtjänsten och Arbetsförmedlingen har emellertid i enlighet med regelverken olika uppdrag.

Ekonomiskt bistånd är välfärdssystemets yttersta skyddsnät. Socialtjänstens uppdrag är att efter en individuell behovsprövning ge bistånd till försörjningen till den som inte själv eller på annat sätt kan tillgodose sina behov samt att bistå den enskilde med insatser som stärker dennes möjligheter att leva ett självständigt liv. Socialtjänstens huvudsakliga uppgift är följaktligen att hitta långsiktiga lösningar på människors försörjningsproblem. Det innebär exempelvis att utreda och kartlägga individens behov och att därefter utforma ett individuellt anpassat stöd. Socialtjänsten har också i enlighet med 1 kap 2 § SoL en skyldighet att alltid beakta barnets bästa i ärenden som rör barn. Rätten till bistånd är dock inte ovillkorlig. Som en förutsättning gäller att den enskilde själv saknar förmåga att tillgodose det föreliggande behovet.

För att förhindra och bryta långtidsarbetslöshet är det viktigt att arbetslösa söker arbete. Arbetsförmedlingen ska kontrollera och följa upp arbetssökandet för alla som är inskrivna som arbetslösa på Arbetsförmedlingen oavsett försörjning. Tätare kontakter mellan den arbetssökande och arbetsförmedlaren ut-

gör ett viktigt stöd för den enskilde, men är också grundläggande för förbättrad uppföljning av arbetssökandet. Arbetsförmedlingen ska särskilt uppmärksamma personer som står långt ifrån arbetsmarknaden och rusta dessa på lämpligt sätt för att öka deras förutsättningar på arbetsmarknaden. I 9 § ALF regleras de allmänna villkoren för rätt till arbetslöshetsersättning. Av förarbetena framgår följande: "För att ha rätt till ersättning krävs, enligt 9 § tredje punkten ALF, dessutom att den sökande även i övrigt står till arbetsmarknadens förfogande. Principen, som gäller sedan länge, framgår numera uttryckligen av lagen. Det räcker alltså inte att sökanden är anmäld som arbetssökande och därtill arbetsför och oförhindrad att arbeta. Han eller hon ska även ha för avsikt att arbeta." (prop. 2012/13:12 s. 87).

Sökaktiviteten bland arbetslösa varierar. Öppet arbetslösa som har ersättning från arbetslöshetsförsäkring har i genomsnitt högre sökaktivitet än personer som saknar sådan ersättning (Arbetsförmedlingen 2013). Personer som saknar ersättning från arbetslöshetsförsäkringen uppvisar en lägre aktivitet fram till den tidpunkt dessa personer träder in i jobbgarantin för ungdomar eller jobb- och utvecklingsgarantin.

Utredaren ska

- kartlägga och analysera vilka krav socialtjänsten ställer på den som söker ekonomiskt bistånd att stå till arbetsmarknadens förfogande och att vara aktivt arbetssökande,
- kartlägga och analysera hur socialtjänsten följer upp och kontrollerar att den som söker ekonomiskt bistånd uppfyller kraven att stå till arbetsmarknadens förfogande och att vara aktivt arbetssökande, samt
- vid behov lämna författningsförslag som tydliggör kraven på att stå till arbetsmarknadens förfogande och vara aktivt arbetssökande samt möjliggör för socialtjänsten att kunna ställa liknande krav på den som ansöker om ekonomiskt bistånd som på den som får arbetslöshetsersättning.

Rutiner för uppföljning och kontroll

Hur kan socialtjänsten på ett effektivt sätt få ta del av uppgifter från Arbetsförmedlingen i syfte att bättre kontrollera och följa upp att den som söker ekonomiskt bistånd står till arbetsmarknadens förfogande och är aktivt arbetssökande?

En effektiv och väl fungerande kommunikationen mellan socialtjänsten och Arbetsförmedlingen är av stor vikt. För att socialtjänsten ska kunna fullfölja sitt uppdrag krävs oftast kontakt med andra myndigheter, bland annat Arbetsförmedlingen. För att exempelvis kunna bedöma rätten till ekonomiskt bistånd behövs information från Arbetsförmedlingen avseende sökaktivitet och deltagande i program. I 11 kap. 11–11 b §§ SoL, finns bestämmelser om att socialnämnden har rätt att ta del av vissa uppgifter från vissa myndigheter såsom exempelvis Arbetsförmedlingen, utan samtycke från den enskilde. Av förordningen (2008:975) om uppgiftsskyldighet i vissa fall enligt socialtjänstlagen (2001:453) framgår vilka uppgifter hos Arbetsförmedlingen som socialnämnden har rätt att ta del av. Övriga utredningskontakter eller kontroller kräver den enskildes samtycke.

Åtgärdsreglerna inom arbetslöshetsförsäkringen har förändrats, exempelvis har en aktivitetsrapport införts. Detta föranleder ett behov av att se över hur socialtjänsten kan ta del av relevanta uppgifter i aktivitetsrapporten i syfte att bättre kunna kontrollera och följa upp att den som söker ekonomiskt bistånd står till arbetsmarknadens förfogande och är aktivt arbetssökande. Därutöver pågår inom ramen för e-delegationen ett arbete med att effektivisera handläggningen av ekonomiskt bistånd genom en effektivare informationsförsörjning mellan socialtjänst och andra myndigheter i form av direktåtkomst.

Utredaren ska

- vid behov lämna författningsförslag som gör det möjligt för socialtjänsten att vid bedömning av rätten till ekonomiskt bistånd ta del av relevanta uppgifter i t.ex. den aktivitetsrapport som arbetssökande ska lämna in till Arbetsförmedlingen,

- analysera konsekvenserna av författningsförslagen samt
- föreslå hur socialtjänsten på ett effektivt sätt bör kunna ta del av dessa uppgifter, t.ex. genom direktåtkomst eller på annat lämpligt sätt.

Arbetslösa biståndsmottagares stöd från Arbetsförmedlingen

Vilka stöd och insatser erbjuder Arbetsförmedlingen arbetslösa personer som inte har arbetslöshetsersättning, aktivitetsstöd, utvecklingsersättning eller etableringsersättning?

En central del i en ekonomisk politik för full sysselsättning är en aktiv arbetsmarknadspolitik som underlättar inträdet på arbetsmarknaden och säkrar en snabb och effektiv återgång till arbete för dem som förlorar sitt arbete. Rätt utformad kan en aktiv arbetsmarknadspolitik bidra till en bättre fungerande arbetsmarknad med kortare arbetslöshetstider och lägre arbetslöshet genom åtgärder som bland annat bidrar till förbättrad sökaktivitet eller som rustar människor för jobb. Arbetsmarknadspolitikens syftar således främst till att förbättra matchningen mellan arbetssökande och lediga platser och till att korta arbetslöshetstiderna. Arbetsmarknadspolitikens kan därigenom bidra till att mer produktiva jobb skapas och därmed även till en effektiv strukturuomvandling, men kan endast i mindre utsträckning påverka hur många som drabbas av arbetslöshet. De personer som av olika skäl blir arbetslösa, det s.k. inflödet till arbetslöshet, utgör således målgruppen för arbetsmarknadspolitikens.

Arbetsförmedlingen har en central roll i den aktiva arbetsmarknadspolitikens. För att genomföra sitt uppdrag har Arbetsförmedlingen flera arbetsmarknadspolitiska insatser till sitt förfogande. Det traditionella förmedlingsarbete som stöder den arbetssökande i sitt arbetssökande och som för samman arbetssökande med arbetsgivare som söker personal utgör kärnan i verksamheten. Uppdraget handlar också om aktiva åtgärder som bidrar till förbättrad sökaktivitet eller som stärker den enskildes konkurrenskraft, såsom jobbsökaraktiviteter, utbildning, praktik

och subventionerade anställningar. Arbetsförmedlingen arbetar också med olika förberedande insatser såsom rehabilitering, validering av kunskaper eller förberedande utbildning. Arbetsförmedlingen har även ett särskilt ansvar för att samordna etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare.

Mottagare av ekonomiskt bistånd som är inskrivna på Arbetsförmedlingen är oftare yngre, lägre utbildade och i större utsträckning utrikes födda. Biståndsmottagarnas svagare ställning på arbetsmarknaden tydliggörs genom att de har en längre inskrivningstid på Arbetsförmedlingen jämfört med övriga med andra försörjningskällor (Arbetsförmedlingens återrapporering, 2013-03-15).

På uppdrag av regeringen har Arbetsförmedlingen beskrivit myndighetens arbete med personer som tar emot ekonomiskt bistånd (Arbetsförmedlingens återrapporering, 2013-03-15). Rapporten visar att såväl myndighetens aktivitet som de inskrivnas aktivitet varierar beroende på de arbetssökandes ersättningsformer. Exempelvis anvisas personer som saknar ersättning från arbetslöshetsförsäkringen i lägre utsträckning till arbetsmarknadspolitiska program än personer som får arbetslöshetsersättning. Arbetsförmedlingen har inte rätt att registrera om inskrivna tar emot ekonomiskt bistånd. I rapporten antas emellertid att en stor del av de som saknar ersättning från arbetslöshetsförsäkringen eller aktivitetsstöd har ekonomiskt bistånd. Personer som tar emot ekonomiskt bistånd förefaller därmed inte få insatser från Arbetsförmedlingen i samma utsträckning som arbetslösa med ersättning från arbetslöshetsförsäkringen. För att förhindra långvarig arbetslöshet ska de som löper störst risk för långvarig arbetslöshet, om det bedöms vara effektivt, tidigt få individanpassat stöd i form av framför allt förstärkta förmedlingsinsatser, men även relevanta programinsatser.

Utredaren ska

- med utgångspunkt i Arbetsförmedlingens uppdrag att bryta och förhindra långvarig arbetslöshet, kartlägga och analysera vilka stöd och insatser som Arbetsförmedlingen erbjuder personer som inte har arbetslöshetsersättning,

aktivitetsstöd, utvecklingsersättning eller etableringsersättning.

Utgångspunkter för utredaren

Socialtjänstlagen fastslår (4 kap. SoL) att ekonomiskt bistånd ska tillförsäkra den enskilde en skälig levnadsnivå genom att biståndet ska inkludera skäliga kostnader för livets olika nödvändigheter. Biståndet ska utformas så att det stärker den enskildes möjligheter att leva ett självständigt liv. Dessa grundläggande utgångspunkter ska vara oförändrade och vägledande för utredningen.

Barnens rättigheter och intresse ska genomsyra alla områden och verksamheter där barn är berörda. Utredaren bör således ha som utgångspunkt att vid utarbetande av förslag beakta barnrättsperspektivet. Vidare bör utredaren se till att förslagen utformas så att de inte försvårar för personer med olika funktionsnedsättningar eller som av olika skäl befinner sig i en utsatt position. Därutöver ska utredaren ta särskild hänsyn till de relevanta bestämmelser som gäller sekretess och tystnadsplikt för socialtjänstens uppgifter. Socialtjänsten ska även fortsättningsvis bygga på respekt för människornas självbestämmande och integritet och utredaren bör därför beakta detta vid förändringar som berör samverkan med andra myndigheter.

Konsekvensbeskrivningar

I de fall utredarens förslag påverkar kostnader eller intäkter för staten och kommuner eller övriga ska en beräkning av dessa konsekvenser redovisas. När det gäller kostnadsökningar och intäktsminskningar för staten, kommuner eller landsting ska utredaren föreslå en finansiering. Eventuella konsekvenser för de statliga myndigheter som berörs av förslagen ska särredovisas. Om något av utredarens förslag påverkar det kommunala självstyret ska förslagets konsekvenser och de särskilda överväganden som lett till dem särskilt redovisas.

Den statistik som tas fram ska vara könsuppdeldad där så är relevant. Statistiken ska också vara uppdelad på inrikes och utrikes födda, samt om möjligt bör även vistelsetid i landet redovisas. Om förslagen har betydelse för möjligheten att nå det integrationspolitiska målet ska konsekvenserna i det avseendet anges i betänkandet. Utredaren ska beskriva och analysera konsekvenserna för barn och unga under 18 år med utgångspunkt i konventionen om barns rättigheter. Utredaren ska redogöra för ekonomiska och andra konsekvenser av sina förslag.

Uppdragets genomförande

Utredaren ska samråda med de statliga myndigheter som berörs av uppdraget, däribland Socialstyrelsen och Arbetsförmedlingen. Utredaren ska även samråda med Sveriges Kommuner och Landsting samt företrädare för ett antal kommuner. Utredaren ska samråda med Parlamentariska socialförsäkringsutredningen (dir. 2010:48), utredningen om åtgärder mot felaktiga utbetalningar inom den arbetsmarknadspolitiska verksamheten (dir. 2013:31), utredningen om översyn av Arbetsförmedlingen (dir. 2014:15), e-delegationen (dir. 2009:19) samt med andra relevanta utredningar.

Utredaren ska lämna fullständiga författningsförslag som bedöms nödvändiga för att genomföra förslagen.

Uppdraget ska redovisas senast den 15 april 2015.

(Socialdepartementet)